

РЕШЕНИЕ

№ 1370

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8840** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от С. А. И. от [населено място], подадена чрез упълномощения представител адв. В. С.-К., срещу решение № РД-09-88/16.08.2024 г. на изпълнителния директор на С. „Майчин дом” ЕАД в частта му по т.2, т.4, т.5, т.6 и т.7 от заявление с вх. № 94-00-791/25.07.2024 г., с които е отказано предоставянето на достъп до поискана обществена информация.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Иска се отмяната му и връщане на преписката за произнасяне по заявлението с дадени задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на С. „Майчин дом” ЕАД в проведеното по делото открито съдебно заседание, чрез упълномощения си процесуален представител адв. Д. П., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ

на обжалване административен акт и в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК 14-дневен преклузивен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Със заявление с вх. № 94-00-791/25.07.2024 г. жалбоподателят С. А. И. е поискал от изпълнителния директор на С. „Майчин дом” ЕАД да му предостави по реда на ЗДОИ следната информация: 1. Има ли в С. „Майчин дом” ЕАД лице, назначено на трудов договор, което предоставя правни услуги на лечебното заведение, като се посочи и правното основание, на което това лице е назначено; 2. Има ли в С. „Майчин дом” ЕАД сключен договор за правни услуги с външно лице и на каква стойност, като се посочи и правното основание за сключване на договора; 3. Извършвани ли са ремонти в болничното заведение от 01.01.2023 г. до 17.07.2024 г. и на каква стойност са същите; 4. Има ли С. „Майчин дом” ЕАД сключени за периода от 01.01.2023 г. до 17.07.2024 г. договори за предоставяне на PR услуги и на каква стойност са всички сключени договори, като се посочат стойностите поотделно и общо за целия период; 5. Към 17.07.2024 г. С. „Майчин дом” ЕАД има ли сключени договори с външни лица за предоставяне на услуги като се посочат поотделно сключените договори, техния предмет и стойност; 6. Колко са висящите съдебни дела, по които С. „Майчин дом” ЕАД е страна към 17.07.2024 г.; 7. За периода от 01.06.2019 г. до 17.07.2024 г. колко са влезлите в сила съдебни решения, с които С. „Майчин дом” ЕАД е осъдена да заплати парични суми на трети лица.

С обжалваното решение № РД-09-88/19.08.2024 г. изпълнителният директор на С. „Майчин дом” ЕАД е: предоставил достъп до обществена информация, създадена, съхранявана и налична в С. „Майчин дом” ЕАД по т.1 и т.3 от заявлението, по т.2, т.4 и т.5 от заявлението е отказал предоставянето на исканата информация поради наличието на лични данни, а по т.6 и т.7 от заявлението е посочил, че поради липсата на информация, създадена и съхранявана в болничното заведение с исканите данни, такава информация не може да бъде предоставена.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ.

Спазена е законоустановената писмена форма, както и изискуемото съдържание по чл.38 от ЗДОИ.

По отношение на отказа за предоставяне на исканата с т.2, т.4 и т.5 от заявлението информация съдът намира, че в тази част решението е постановено при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с материалния закон. Отказът по т.2, т.4 и т.5 от заявлението е мотивиран с наличието на лични данни.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10 от ЗДОИ). Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните

администрации (чл.11 от ЗДОИ). Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ. Съдът намира, че поисканата информация следва да се квалифицира като служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ.

Правилото е, че стига исканата обществена информация да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените субекти, същата следва да бъде предоставена. Законът обаче предвижда някои ограничения при предоставяне на информация, поискана по реда на ЗДОИ, едно от които е това по чл.37, ал.2 от ЗДОИ и което касае случаите, в които достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставянето ѝ, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Тоест в хипотезата на чл.37, ал.2 от ЗДОИ единственото изключение са случаите, в които е налице надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ.

От тълкуването на текста може да се направи извод, че процедурата в случаите, в които исканата от заявителя информация засяга интересите на трето лице, изисква запитване на лицето, чиито интереси биха били засегнати, като основание за отказа за предоставянето ѝ би било изричното несъгласие на третото лице. В случая в представената по делото административна преписка липсват данни въобще третите лица, с които са сключени договори за услуги с болничното заведение, да са запитвани по реда на чл.37, ал.2 от ЗДОИ. Липсата на такова запитване и посочването като правно основание на отказа наличието на лични данни опорочава акта, доколкото не е спазен предвидения в закона процесуален ред. Още повече, че достъпът до исканата информация не може да бъде отказан на основание наличие на лични данни в нея, тъй като същата следва да бъде предоставена със заличени лични данни.

От друга страна в несъответствие с изискването на закона, задълженият по ЗДОИ субект не е изложил аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, касаещ приложението на чл.13, ал.4 от ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл.13, ал.4 от ЗДОИ.

Съгласно §1 т.6 от ДР на ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Липсата на анализ относно наличието на надделяващ обществен интерес представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилно приложение на материалния закон.

По отношение на отказа за предоставяне на исканата с т.6 и т.7 от заявлението информация съдът намира следното:

На първо място, противно на твърдението на ответника, съдът намира, че за предоставянето на посочената в т.6 и т.7 от заявлението информация не се изисква създаването на качествено нов по съдържание документ, като носител на информация. Тази информация съществува при ответника и въпреки че не е свързана с обичайната му дейност, същата се събира и съхранява от лицата, осигуряващи правната защита на здравното заведение, независимо дали те са назначени по външни договори с дружеството или са част от неговия структурен състав по трудово, респ. служебно правоотношение, поради което задълженият субект е длъжен да я предостави на заявителя като обобщена справка. Поисканата с т.6 и т.7 от заявлението информация е от естество да послужи за съставяне на мнение за работата на дружеството като публичен субект.

По изложените съображения оспореният административен акт като незаконосъобразен следва да се отмени в оспорените му части, а преписката - да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси в общ размер на 1 010 лв., от които 1000 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лв. за държавна такса. Присъждане на разноските е своевременно поискано, като са представени и доказателства за реалното им заплащане. Съдът намира, че не е налице твърдяната от ответника злоупотреба с право, която да обоснове оставяне на искането за присъждане на разноси без уважение, в полза на което говори и крайният извод на съда за основателност на жалбата.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. 2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РД-09-88/16.08.2024 г. на изпълнителния директор на С. „Майчин дом“ ЕАД в частта му, с която е отказано предоставянето на обществена информация по т.2, т.4, т.5, т.6 и т.7 от заявление с вх. № 94-00-791/25.07.2024 г., подадено от С. А. И..

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на С. „Майчин дом“ ЕАД за произнасяне в 14-дневен срок от получаването ѝ, съобразно дадените с мотивите на решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Специализирана болница за активно лечение по акушерство и гинекология – „Майчин дом“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] да заплати на С. А. И. с ЕГН [ЕГН] сумата от 1 010 (хиляда и десет) лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението на основание чл.40, ал.3 от Закона за достъп до обществена информация не подлежи на обжалване.

Съдия: